

KROLICZEK (2) *sb m*

o *prawdopodobnie pochylone* (*tak w* krolik), e *prawdopodobnie jasne* (*tak w* -ek).

sg *N* króliczek (1). *ϕ pl N* króliczkowie (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w.

Dem. od „krolik” ‘zwierzę’: tu hipokor. (2): Więc oni Kroliczkowie/ więc też Zaiączkowie/ Wzędzy w onym ogrodku polkákuią łoby. *RejWiz* 65; Kroliczek płacząc zá nim [*orłem*] wołał/ Aby mu wrocił dzyecię *RejZwierz* 120v.

AK